

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział Cywilny - w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Franczak - Opiela
Protokolant:	sekr. Katarzyna Kulpa

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2013 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko J. R. i E. R.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. R. i pozwanej E. R. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 115 806,16 zł (sto piętnaście tysięcy osiemset sześć złotych 16/100) z umownymi odsetkami od kwoty 94 842,26 zł liczonymi według zmiennej stopy procentowej obowiązującej na dany okres w (...) S.A. dla należności przeterminowanych i postawionych po upływie wypowiedzenia w stan wymagalności, stanowiącej każdorazowo nie więcej niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 7 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, zaś od kwoty 20 963,90 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, przy czym zapłata tej kwoty przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego z długu, a nadto że pozwana E. R. jako dłużnik rzeczowy ponosi tylko odpowiedzialność z tytułu własności nieruchomości położonej w N. przy ul. (...). S. 3/11, dla której Sąd Rejonowy w Nowym Targu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) oraz, że odpowiedzialność pozwanej E. R. ogranicza się do wysokości hipoteki umownej zwykłej w kwocie 101 010,10 zł i wysokości hipoteki umownej kaucyjnej w wysokości 30 304 zł wpisanej do księgi wieczystej KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Nowym Targu w zakresie spłaty odsetek i kosztów postępowania od udzielonego kredytu dla pozwanego,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

III. przyznaje ze środków budżetowych Sądu Okręgowego w Nowym Sączu na rzecz adwokata H. P. Kancelaria Adwokacka w N. ulica (...) kwotę 4 428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) w tym kwotę 828 zł tytułem podatku VAT - tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej E. R. z urzędu,

IV. przyznaje ze środków budżetowych Sądu Okręgowego w Nowym Sączu na rzecz adwokata J. B. wykonującego zawód w filii Kancelarii Adwokackiej w N. przy ulicy (...) kwotę 4 428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) w tym kwotę 828 zł tytułem podatku VAT - tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu J. R. z urzędu,

V. odstępuje od obciążenia pozwanych kosztami postępowania.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 kwietnia 2013 r.

Pozwem z dnia 21 grudnia 2011 r. skierowanym przeciwko J. R. i E. R., strona powodowa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., domagała się zasądzenia kwoty 115.806,16 zł wraz z odsetkami umownymi od kwoty 94.842,26 zł liczonymi według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A. dla należności przeterminowanych i postawionych po upływie wypowiedzenia w stan wymagalności, stanowiącej każdorazowo nie więcej niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 7 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty, a także ustawowymi: od kwoty 20.963,90 zł od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty, a od kwoty 25,65 zł od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. Wniosła nadto o zasądzenie kosztów postępowania (k. 1-5).

Uzasadniając swoje żądanie wskazała, iż kwota dochodzona pozwem odpowiada wymagalnej wierzytelności z tytułu umowy kredytu konsolidacyjnego zawartej z pozwanym J. R., przy czym prawną formą zabezpieczenia jej spłaty jest hipoteka zwykła oraz hipoteka kaucyjna na nieruchomości położonej w N., której właścicielami są obydwójce pozwani. W związku z zaprzestaniem spłat powódka wypowiedziała umowę i wezwała pozwanych do zapłaty całego zadłużenia. Pomimo zawarcia ugody, pozwany kredytobiorca zaprzestał spłaty, w związku z czym zadłużenie zostało postawione w stan wymagalności, o czym poinformowano również dłużnika rzeczowego.

J. R. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania (k. 70-73, k. 176-178).

W uzasadnieniu swojego stanowiska zarzucił powódce, że nie uwzględniła ona wpłat dokonywanych przez niego po wypowiedzeniu umowy, a przed zainicjowaniem przedmiotowego powództwa, w tym wpłaty na kwotę 800 zł. Zakwestionował równocześnie wysokość przyjętego przez powódkę oprocentowania na poziomie 24% zamiast 20%.

E. R. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym zwrot kosztów przejazdów do sądu (k. 80-83, k. 180).

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, iż wierzytelność z tytułu udzielenia pozwanemu J. R. kredytu konsolidacyjnego powstała po zawarciu przez pozwanych umowy majątkowej małżeńskiej znoszącej wspólność ustawową z dniem 25 czerwca 2008 r. Pozwany zaciągał kredyty bez jej zgody i wiedzy, ukrywając fakt istnienia rozdzielności majątkowej, stąd też nie ponosi ona solidarnej odpowiedzialności za zaciągnięte kredyty. Wskazała, iż nie jest ona także zobowiązana z umowy kredytu jako dłużnik rzeczowy, nie zawierała ona bowiem nigdy ze strona powodową umowy o ustanowienie hipoteki, jak również nigdy nie wyrażała zgody na jej ustanowienie. Wskazała również na fakt, iż pozwany dokonał częściowej spłaty zadłużenia w kwocie co najmniej 7.000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 października 2008 r. strona powodowa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła z pozwanym J. R. umowę kredytu konsolidacyjnego z oprocentowaniem zmiennym na kwotę 101.010,10 zł celem spłaty innych kredytów. Integralną część umowy kredytowej stanowiła część ogólna umowy (dalej (...)). Zgodnie z §5 (...), (...)P. S.A. miał pobierać odsetki od kredytu według zmiennej stopy procentowej liczonej jako suma stawki referencyjnej, stałej marży i jej podwyższenia, stosownie zaś do treści §18 i 30, kredytobiorca był zobowiązany do spłat kredytu w ratach kapitałowo-odsetkowych, które zaliczane były na spłatę zadłużenia w następującej kolejności: koszty, prowizje i opłaty, odsetki od zadłużenia przeterminowanego, odsetki zaległe, zadłużenie przeterminowane z tytułu skapitalizowanych odsetek i kredytu, odsetki bieżące, zadłużenie z tytułu skapitalizowanych odsetek i zadłużenie z tytułu kredytu. Niespłacenie przez kredytobiorcę części albo całości raty kredytu w terminie określonym w umowie powodowała, że należność z tytułu zaległej spłaty stawała się zadłużeniem przeterminowanym (§33 (...)), a za każdy dzień kalendarzowy w okresie utrzymywania się zadłużenia przeterminowanego z tytułu kredytu, powódka miała pobierać odsetki według obowiązującej w tym okresie zmiennej stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych

i kredytów postawionych, po upływie terminu wypowiedzenia, w stan natychmiastowej wymagalności; przy czym stopa procentowa dla takich kredytów w stosunku rocznym równa była czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP (§35 pkt 1 i 2).

Zawarcie umowy poprzedziło zawarcie przez pozwanych małżonków w dniu 25 czerwca 2008 r. umowy majątkowej małżeńskiej mocą której ustanowili oni rozdzielną majątkową.

(dowód: umowa kredytu konsolidacyjnego z dn. 2.10.2008 r. k. 6-16, wypis aktu notarialnego - umowy majątkowej małżeńskiej z dnia 25.06.2008 r. sporządzonego w Kancelarii Notarialnej notariusz A. R. k. 84-85, pismo z dn. 8.08.2012 r. k. 117)

W związku z zaległościami w spłacie kredytu, pismem z dnia 5 marca 2010 r. strona powodowa wypowiedziała pozwanemu umowę w części dotyczącej warunków spłaty z zastrzeżeniem, iż brak spłaty zaległości w terminie 30 dni od doręczenia wypowiedzenia, które miało miejsce w dniu 11 marca 2010 r., spowoduje postawienie wierzytelności kredytowej w stan natychmiastowej wymagalności. W związku z upływem określonego w umowie terminu płatności, pismem z dnia 15 kwietnia 2010 r. J. R. został wezwany do zapłaty zaległości.

(dowód: wypowiedzenie umowy z dn. 5.03.2010 r. k. 17, potwierdzenie odbioru k. 18, wezwanie do zapłaty z dn. 15.04.2010 r. k. 19)

W dniu 17 września 2010 r. J. R. zawarł ze stroną powodową ugodę, mocą której uznał w całości wierzytelność wynikającą z umowy kredytu, wynoszącą na ten dzień łącznie 100.135,37 zł, w tym 95.358,28 zł kapitału kredytu. Ustalono m.in. harmonogram spłat kredytu w 133 miesięcznych ratach oraz sposób zaliczania wpłat, kolejno na odsetki i kapitał. Ustalono, iż od kwoty kapitału w dalszym ciągu naliczane będą odsetki według zmiennej stawki. W przypadku nieterminowej spłaty zadłużenia od kwoty niespłaconej raty zastrzeżono zmienne oprocentowanie karne ustalane każdorazowo Uchwałą Zarządu (...) S.A. (§ 3 ugody). Ustanie stosunku umownego wykreowanego umową ugody na skutek złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy uprawniało Bank do rozliczania pozostałej do spłaty wierzytelności na zasadach ogólnych, obowiązujących w (...) S.A., w tym do zastosowania stopy procentowej przewidzianej dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych po upływie okresu wypowiedzenia, w stan natychmiastowej wykonalności, określonej w uchwale Zarządu (...) S.A. obowiązującej w okresach, za które oprocentowanie jest naliczane (§7 ugody).

Zobowiązana z tytułu udzielenia zabezpieczenia hipotecznego E. R. zaakceptowała nowe warunki spłaty i wyraziła zgodę na zawarcie ugody.

(dowód: umowa ugody nr 395/2010 z dn. 17.09.2010 r. k. 21-22, harmonogram spłat kredytu k. 74-76)

Na dzień 19 listopada 2010 r. wysokość niespłaconego kapitału kredytu wynosiła 94.842,26 zł; nieregularnie dokonywane po tym dniu wpłaty zaliczane były na poczet opłat od kredytu i odsetek, w tym karnych. Uwzględniona została również wpłata z dnia 23 lutego 2012 r. w kwocie 800 zł.

(dowód: historia operacji na kontrakcie kredytowym z dn. 9.08.2012 r. k. 122-124)

W związku z zaprzestaniem spłat, pismem z dnia 14 marca 2011 r. strona powodowa wypowiedziała pozwanym umowę ugody, a następnie pismami z dnia 7 kwietnia 2011 r. wezwała ich do zapłaty całkowitego zadłużenia.

W dniu 7 grudnia 2011 r. strona powodowa wystawiła przeciwko pozwanym wyciąg z ksiąg bankowych na kwotę 94.842,26 zł kapitału niespłaconego kredytu, odsetek naliczanych w okresie od 27 stycznia 2011 r. do 7 grudnia 2011 r. w łącznej wysokości 20.963,90 zł, kosztów w kwocie 25,65 zł oraz dalszych odsetek od dnia 7 grudnia 2011 r. naliczanych od kwoty kredytu według umownej stopy procentowej wynoszącej na dzień wystawienia wyciągu 24% w stosunku rocznym.

(dowód: wypowiedzenie umowy ugody z dn. 14.03.2011 r. k. 23, potwierdzenie odbioru k. 24, wezwania do zapłaty z dn. 7.04.2011 r. k. 25-28, wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z dn. 7.12.2011 r. k. 29)

Pozwani są aktualnie współwłaścicielami lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną własność położonego w N. przy ul. (...). W dziale IV księgi wieczystej nieruchomości na zabezpieczenie kredytu konsolidacyjnego z dnia 2 października 2008 r. widnieją wpisy hipoteki umownej zwykłej na kwotę 101.010,10 zł oraz hipoteki umownej kaucyjnej na kwotę 30.304 zł; ostatniej na zabezpieczenie odsetek o zmiennej stopie procentowej oraz kosztów postępowania od kredytu konsolidacyjnego.

Wpis obu hipotek nastąpił w oparciu o oświadczenie strony powodowej z dnia 2 października 2008 r. Tego samego dnia obydwój pozwani ustanowili wymienione hipoteki na nieruchomości, przy czym pozwana E. R. dodatkowo zawarła umowę o przelew wierzytelności pieniężnej z umowy zabezpieczenia.

(dowód: odpis z księgi wieczystej nr (...) k. 47-59, oświadczenie banku z dn. 2.10.2008 r. k. 187, oświadczenia pozwanych o ustanowieniu hipotek z dn. 2.10.2008 r. k. 188-189, umowa o przelew wierzytelności pieniężnej z dn. 2.10.2008 r. k. 190-191)

Powyższy stan faktyczny był zasadniczo bezsporny, a Sąd ustalił go na podstawie zebranych w sprawie dokumentów. Zwraca uwagę, iż poza ogólnym stwierdzeniem, iż harmonogram spłat kredytu (k. 120) i historia operacji na kontrakcie kredytowym (k. 122) są dokumentami niezrozumiałymi, treść dokumentów, ich wiarygodność i autentyczność nie była przez strony podważana; nie budziła też wątpliwości Sądu.

Sąd oddalił wniosek dowodowy o przesłuchanie w charakterze stron J. R. i E. R. albowiem w świetle niekwestionowanych dokumentów dołączonych do akt sprawy, okoliczności dla których mają być przesłuchane obie strony nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia. W tej kwestii Sąd miał na uwadze, iż dowód z przesłuchania stron w postępowaniu cywilnym zgodnie z art. 299 k.p.c. ma charakter subsydiarny i jest on uzasadniony wówczas, gdy po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały nie wyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. W rozpatrywanej sprawie sytuacja taka nie miała miejsca, o czym również niżej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W sprawie bezspornym pozostawał fakt zawarcia przez J. R. umowy kredytowej, nie budziło również wątpliwości, iż od wiosny 2010 r. po stronie kredytobiorcy występowały problemy z bieżącymi spłatami kredytu, co - po wypracowaniu na pewien okres ugody - doprowadziło ostatecznie do wypowiedzenia warunków kredytu i postawienia wynikającej z niego wierzytelności w stan natychmiastowej wymagalności. Bezspornym pozostawała również okoliczność, iż uregulowanie należności z tytułu zaciągniętego kredytu nie nastąpiło.

W rozpoznawanej sprawie strona powodowa opierała swoje powództwo na dwóch odmiennych zasadach odpowiedzialności. O ile zobowiązanie pozwanego J. R. wiązała z odpowiedzialnością osobistą z tytułu zawartej umowy kredytu, o tyle odpowiedzialność E. R. wiązała z jej odpowiedzialnością rzeczową z tytułu udzielonego zabezpieczenia hipotecznego.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do powództwa skierowanego przeciwko dłużnikowi osobistemu wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 1376), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

J. R. w istocie nie kwestionował istnienia dochodzonej przez powódkę wymagalnej wierzytelności, sformułował natomiast szereg zarzutów dotyczących jej wysokości. Nie podważał przy tym, że integralną część umowy stanowiła m.in. Część Ogólna Umowy, którą otrzymał przy zawarciu umowy i że zapoznał się z warunkami umowy, jak i z W. z taryfy prowizji i opłat bankowych w (...) S.A, w których strony ustaliły warunki finansowe przedmiotowej umowy kredytu, w tym wysokość jego oprocentowania, zasady dokonywania rozliczeń spłat i konsekwencje ich nieterminowości. Nie kwestionował także warunków spłaty kredytu określonych w ugodzie z wierzycielem.

W kontekście zgłoszonego przez pozwanego zarzutu tycaącego nieprawidłowości w przyjętym przez powódkę oprocentowaniu, nie może budzić wątpliwości, iż zarówno umowa kredytowa, jak i ugoda - wypowiedziana i następnie rozwiązana wskutek nierealizowania jej postanowień, określały oprocentowanie według zmiennej stopy procentowej wyrażonej w stosunku rocznym - odpowiadającej czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. W warunkach umowy jasno zastrzeżono, iż zmiana stopy procentowej jest uzależniona od zmiany stopy kredytu lombardowego NBP, podawanego każdorazowo w komunikacie (...) S.A. (§33 (...)). Wbrew zatem twierdzeniom pozwanego, oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego - liczonego jak wynika z pkt 5 wymienionego paragrafu (...) od dnia powstania zadłużenia przeterminowanego do dnia poprzedzającego spłatę tego zadłużenia łącznie - nie miało charakteru stałego na poziomie 20% i każdorazowo było odnoszone do wysokości stóp procentowych określanych przez organ NBP jakim jest Rada Polityki Pieniężnej (por. podstawowe stopy procentowe NBP w latach 1998-2012 ze strony internetowej pod adresem www.nbp.pl), wpływając przez to na wysokość dopuszczalnych umownie odsetek maksymalnych (art. 359 § 2¹ k.c.).

Nie zasługiwał również na uwzględnienie zarzut jakoby dokonywane przez pozwanego spłaty nie były przez powódkę rachowane na poczet zaległości, w szczególności - wbrew ciążącemu obowiązkowi dowodzenia wynikającemu z treści art. 232 zd. 1 k.p.c. i art. 6 k.c. - pozwany J. R. nie wykazał, by kwota dochodzona przez powoda była zawyżona. W tym względzie zwrócić należy uwagę na fakt, iż z dniem zawarcia ugody obydwójce pozwani uznali wysokość zadłużenia, jak wynika zaś z niekwestionowanego dokumentu w postaci historii operacji, na koncie przypisanym do przedmiotowej umowy kredytowej, wszelkie późniejsze wpłaty pozwanego były odnotowywane i zgodnie z przyjętą w umowach regułą zaliczane na poczet zadłużenia, w tym w pierwszej kolejności na opłaty bankowe i odsetki. Wbrew twierdzeniom pozwanego, należycie zarachowana została też wpłata w wysokości 800 zł. Na tym tle Sąd zważył, że pozwany nie przedstawił jakichkolwiek obiektywnych dowodów świadczących o tym, że nie zostały przez powódkę uwzględnione na poczet zadłużenia inne spłaty, niż wynikające z harmonogramu (k. 124). Pozwany nie przedstawił w szczególności żadnych pokwitowań innych dokumentów księgowych, niwecząc wskutek swych zaniechań, możliwość obiektywnego wykazania, iż jakiegokolwiek inne spłaty były dokonywane. W sytuacji niekwestionowanego dokumentu precyzującego historię operacji na indywidualnie przypisanym pozwanemu koncie kredytowym, zeznania współmałżonki nie mogły być uznane w tym zakresie za miarodajne. W tym względzie kluczowe miałyby inne obiektywne dowody w postaci jakiegokolwiek dokumentów księgowych rejestrujących poszczególne, deklarowane przez pozwanego, wpłaty; dowodów tych nie mogą jednak zastąpić subiektywne zeznania osoby bezpośrednio zainteresowanej rozstrzygnięciem zwłaszcza w sytuacji, gdy w samych swych twierdzeniach pozwana wskazywała na brak szczegółowej wiedzy na ten temat.

Odnosząc się z kolei o powództwa skierowanego przeciwko E. R. w pierwszej kolejności wskazać należało, iż stosownie do treści art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2009 r., Nr 131, poz. 1075), w przedmiotowej sprawie zastosowanie znajdowały przepisy ustawy o księgach wieczystych i hipotece z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz.U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 ze zm.) w brzmieniu sprzed powołanej nowelizacji (dalej ustawa).

Odnosząc się do merytorycznej zasadności skierowanego przeciwko pozwanej powództwa, sama możliwość skierowania powództwa przeciwko dłużnikowi rzeczowemu, nie budzi wątpliwości. W świetle bowiem art. 65 ust. 1 cyt. ustawy, zabezpieczenie wierzytelności hipoteką na nieruchomości umożliwia wierzycielowi zaspokojenie z tej nieruchomości bez względu na to, czyją stała się ona własnością i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości. Z istoty zabezpieczenia hipotecznego wynika też, że w sytuacji niezyskania zaspokojenia

od dłużnika osobistego wierzyciel może uzyskać zaspokojenie od dłużnika rzeczowego do wysokości hipoteki, jego odpowiedzialność z tytułu zabezpieczonej wierzytelności wyraża się bowiem w obowiązku zapłaty długu (art. 75 ustawy). Co w sprawie istotne, hipoteka jako prawo jawne z księgi wieczystej w rozumieniu art. 3 ust. 1 cytowanej ustawy korzysta z domniemania, że została wpisana zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym, stąd też wbrew twierdzeniom pozwanej, bez potrzeby wykazania rzeczywistego istnienia zabezpieczonej wierzytelności, dla realizacji odpowiedzialności dłużnika rzeczowego z nieruchomości, sam wpis hipoteki jest dla wierzyciela wystarczającą legitymacją. Z powyższego wynika, że dochodząc należności zabezpieczonej hipoteką, wierzyciel może powołać się wyłącznie na wpis hipoteki, udokumentowany stosownym odpisem z księgi wieczystej, rzeczą dłużnika jest natomiast przedstawienie dowodów pozwalających na obalenie tego domniemania.

Pozwana nie wykazała żadnej inicjatywy w tym kierunku, w szczególności - wbrew swym twierdzeniom w toku postępowania - nie wykazała żadnej inicjatywy celem usunięcia, w jej ocenie, stanu niezgodnego z prawami ujawnionymi w księdze wieczystej obejmującej nieruchomość, której jest aktualnie współwłaścicielem. Na marginesie jedynie wskazać należy na nieprawdziwość jej twierdzeń odnośnie braku wiedzy o zaciąganych przez męża zobowiązaniach kredytowych czy wręcz - konsekwentnemu kwestionowaniu by wyrażała kiedykolwiek zgodę na ustanowienie hipoteki. W jednoznaczny sposób przeczą temu przedłożone przez stronę powodową dokumenty oświadczeń pozwanych, w tym jej jednoznaczne oświadczenie E. R. z dnia 2 października 2010 r. o ustanowieniu hipoteki a także umowa, której jest stroną, o przelewie wierzytelności z umowy ubezpieczenia - celem dodatkowego zabezpieczenia umowy kredytu.

Z charakteru odpowiedzialności rzeczowej pozwanej wynika równocześnie, że bez większego wpływu na ostateczne rozstrzygnięcie pozostawała okoliczność, iż wierzytelność z tytułu umowy kredytu zaciągniętego przez jej męża powstała w okresie funkcjonowania ustroju rozdzielności majątkowej stron.

W konsekwencji powództwo należało uznać za usprawiedliwione co do zasady.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie w zakresie w jakim powódka domagała się pełnej odpowiedzialności pozwanej E. R.. Podczas gdy pozwany J. R. za zaciągnięty kredyt odpowiada całym swoim majątkiem, odpowiedzialność dłużnika rzeczowego - aktualnie współwłaściciela nieruchomości obciążonej hipotekami, ograniczona jest nie tylko do tej nieruchomości, ale także do wysokości wierzytelności hipotecznych. Niezasadne było również żądane w zakresie odsetek ustawowych od kwoty 25,65 zł - od wniesienia powództwa do dnia zapłaty jako, że kwota ta - jak wynika z uzasadnienia pozwu - nie była objęta jego żądaniem.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od J. R. i E. R. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 115.806,16 zł z umownymi odsetkami od kwoty 94.842,26 zł liczonymi według zmiennej stopy procentowej obowiązującej na dany okres dla należności przeterminowanych i postawionych po upływie wypowiedzenia w stan wymagalności, stanowiącej każdorazowo nie więcej niż czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 7 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty, zaś od kwoty 20.963,90 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty - z uwagi na zbieg różnorodnej odpowiedzialności pozwanych uzasadniających ich odpowiedzialność in solidum - przy zastrzeżeniu, iż zapłata tej kwoty przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego z długu. Na zasadzie art. 319 k.p.c. Sąd zastrzegł nadto, że pozwana E. R. jako dłużnik rzeczowy ponosi tylko odpowiedzialność z tytułu własności nieruchomości położonej w N. przy ul. (...). S. 3/11, dla której Sąd Rejonowy w Nowym Targu prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) oraz, że odpowiedzialność pozwanej E. R. ogranicza się do wysokości hipoteki umownej zwykłej w kwocie 101.010,10 zł i wysokości hipoteki umownej kaucyjnej w wysokości 30.304 zł wpisanej do księgi wieczystej KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Nowym Targu w zakresie spłaty odsetek i kosztów postępowania od udzielonego pozwanemu kredytowi.

Z uwagi na naprowadzone wyżej okoliczności, w pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił.

Mając na uwadze sytuację majątkową pozwanych, w tym przewlekłe dolegliwości zdrowotne E. R., na zasadzie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania pozwanych kosztami postępowania. Natomiast koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej każdemu z pozwanych z urzędu w kwotach po 4.428 zł - w tym 828 zł tytułem podatku VAT, stosownie do §

6 pkt 6 oraz § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2001 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), Sąd przyznał od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego.

Zarządzenie:

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom pozwanych
2. kal. 14 dni.

N., dnia 22.04.2013 r